

Divendres 19 de gener / 19 i 22 hores
Diumenge 21 de gener / 19 hores
Centre Cultural de Granollers

2017

The Zookeeper's Wife

(La casa de la esperanza)

de Niki Caro

Versió original en anglès subtitulada

Fitxa tècnica

Guió: Angela Workman (novel·la de Diane Ackerman) / Fotografia: Andrij Parekh / Música: Harry Gregson-Williams / País: Estats Units / Any: 2017 / Durada: 124 minuts

Fitxa artística

Jessica Chastain, Daniel Bruhl, Johan Heldenbergh, Iddo Goldberg, Shira Haas, Michael McElhatton, Goran Kostic, Anna Rust, Marian Mitas, Jakub Koudela, Slavko Sobin, Daniel Sidon, Val Maloku

SINOPSI. La brutal invasió de Polònia que fa l'Alemanya nazi causa estralls a Varsòvia. Llavors comença una deportació massiva de jueus cap al que és una aniquilació segura. Commocionats amb aquesta situació, el guardià del zoo de la ciutat i la seva dona arrisquen la vida utilitzant el zoo com a tapadora perquè s'escapin tants jueus com puguin.

LA DIRECTORA. Niki Caro és una guionista, productora i directora de Nova Zelanda. És autora de *Memory & Desire*, *Whale Rider*, *North Country*, *McFarland USA*...

NOTES DE PRODUCCIÓ

La casa de l'esperança és una pel·lícula escrita i dirigida per dones, sobre una heroïna oblidada. El projecte va trigar una dècada a arribar a la gran pantalla, durant la qual totes les persones implicades es van inspirar en la dona real de la història que intentaven explicar. El 2007, la productora Diane Miller Levin va rebre com a regal del seu marit el llibre de Diane Ackerman *La casa de la buena estrella*. Levin va quedar tan captivada amb el relat de força de caràcter que es va llegir el llibre en una sola nit: "Asseguda a l'escala. Em vaig quedar completament impressionada. Em va semblar una història massa important com per no explicar-la". La seva

sòcia en la producció, la guanyadora de l'Emmy, Robbie Rowe Tollin, va llegir el llibre i es va sentir igualment inspirada. Juntes van crear Rowe Miller Productions, amb el compromís de portar el llibre a la gran pantalla. El llibre de no ficció d'Ackerman es va basar en els diaris d'Antonina Żabińska durant la guerra, alhora que oferia una exhaustiva documentació per situar Antonina i el seu marit, el doctor Jan Żabiński, en el context històric més ampli de la resistència polonesa a l'opressió nazi durant la Segona Guerra Mundial.

Robbie Rowe Tollin explica: "El que distingeix aquesta d'altres històries sobre la Segona Guerra Mundial és que és un relat íntim entre un marit i una dona. Ens sentim fascinades per com tractava sobre una família que lluitava per mantenir la seva vida diària, i el seu matrimoni, en bon estat enmig d'una guerra".

L'Estat d'Israel reconeixeria més endavant els Żabiński com a Justos entre les Nacions, encara que la parella sempre va ser molt modesta pel que fa als seus assoliments. Així i tot, van personificar el valor i la compassió, en allotjar més de 300 persones en el seu zoo de Varsòvia, que havia patit danys durant la invasió alemanya de Polònia. Van mantenir fora de perill aquestes persones i van permetre'ls sobreviure a l'Holocaust; després de salvar-los del gueto de Varsòvia, als rescatats els enviaven per rutes de fugida cap a la llibertat. Alguns d'aquests convidats encara segueixen vius en l'actualitat.

Levin comenta: "Aquesta història celebra la vida en totes les seves formes. Diane Ackerman ens va mostrar un món en què els humans, els animals, l'esperit de totes les coses vives, es valoren. Concretament, tracta sobre l'heroisme d'una dona que viu en una època de por i destrucció absoluts. Els instints d'Antonina eren tan científics com espirituals, una combinació certament poc comuna. Sabia com identificar un depredador i com calmar-ne l'agressivitat, però també sabia com atendre un animal ferit i com curar-lo. Sobreposant-se a la seva tímidesa natural, va aplicar la comprensió innata de la psicologia animal als humans, fet que li va permetre ajudar fins i tot els fugats que es trobaven en el pitjor estat per sortir-se'n i sentir esperança pel futur". "Robbie i jo ens vam quedar esbalaïdes davant com va respondre Antonina a la crida a l'acció i va acceptar tants reptes: ocultant a la gent en gàbies per a animals abandonades i en túnels subterranis, sacrificant-se per alimentar els seus convidats i aixecar l'ànim amb música... Tot això mentre arriscava la seva pròpia vida i les dels seus fills. Ens sentim commogudes per com Antonina i Jan es van enfrontar a l'odi i van lluitar per la supervivència, sense importar el que els costés a ells. El llibre reflecteix de manera eloqüent el seu valor i volíem traslladar això a una pel·lícula".

CRÍTICA

Qué despierta la misericordia del ser humano? En el caso de la protagonista de *La casa de la esperanza*, es algo tan trivial como reparar en la fragilidad de unas crías de león mientras comprende que, tras los muros de ese zoológico-refugio en el que se pretende ajena a la tragedia, el mundo se desmorona. Historia tanto de una toma de conciencia como de una serie de actos anónimos de heroísmo, lo más interesante no es la schindleriana epopeya del matrimonio que ayudó a las criaturas, racionales e irracionales, perseguidas por los nazis en la Varsovia recién ocupada, sino su capacidad de hablarnos en urgente presente de indicativo. Historias y películas como esta las hemos visto decenas de veces, y decenas de ellas nos han ganado su solidaridad y su confianza ciega en la bondad humana. Y su estructura de suspense, sus pinceladas de horror (la violación) y empatía. Porque no estamos sólo ante una apañada ilustración histórica: ahora mismo somos animales encerrados con prejuicios y miedos ante el holocausto. *Fausto Fernandez /Fotogramas*

PROPERES SESSIONS

Dimarts Singlars. 23 de gener: Jules et Jim (1961), de François Truffaut

26 i 28 de gener: Un hombre llamado Ove (2015), de Hannes Holm

2 i 4 de febrer: Estiu 1993 (2017), de Carla Simón

Associació Cultural Granollers

Roger de Flor, 33, 2n 2a
08401 Granollers
T 93 861 55 98
secretaria@acgranollers.cat

www.acgranollers.cat
@ACGranollers
AC Granollers
@acgranollers

AMB EL PATROCINI DE

EN CONVENI AMB

Ajuntament de Granollers

Centre Cultural
de Granollers